

Къщичка под снега

Зимата дойде, сняг заваля.
Всичко побеля. Остана заекът
без дом. Легна под един трън
в полето. Зъзне и
размишлява.

„Сега накъде? Навсякъде
зверове, навсякъде
врагове....Разбира се – ще се
мре!“

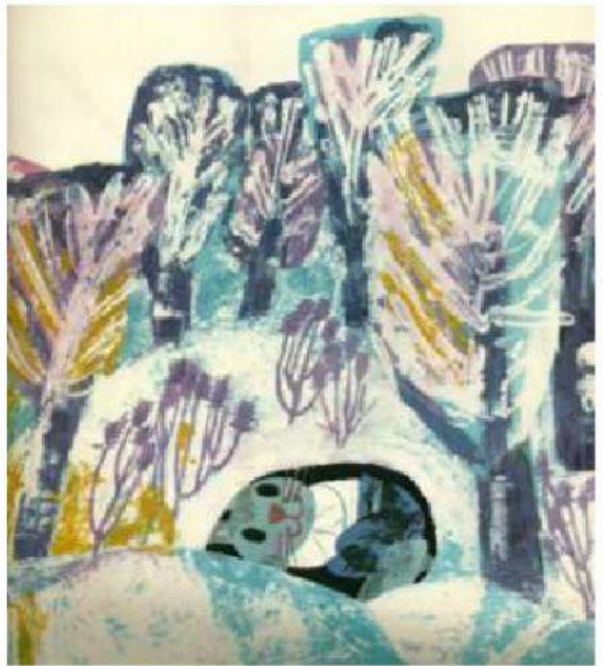
Поплака си заекът, поплака
и заспа от умора под тръна.

През нощта снегът валя, валя. Затрупа гори,
затрупа поля. Навред насипа и тръна засипа.

Събуди се заекът. Що да види? В бяла къщица лежи.
С бели стени, с бял таван, от никого некован. Няма
маса, стол, ни печка. Няма дори вратичка. Но вътре
топло и светло. В къщичката нито вее, нито духа.

Зарадва се Зайо.
Направи си под снега врата. Дупка в покрива
издълба. Ледени стъкла постави. Нищо не забрави. И
се разположи в своя дом.

Нощем скита за храна, сутрин се прибира. Следите
си крие, никой къщата да не открие. Така доживя до
пролетта, на скрито място, де няма зверове, де
няма врагове...



Емилиян Станев

1. През кой сезон се случва разказаното в текста?

есен

зима

пролет

лято

2. Кой е героят в приказката?

Мечо

Зайо

Врабчо

3. Какво открива заекът сутринта?

вкусна храна

нови приятели

нова къща

4. От какво е новият дом на Зайо?

от слама

от тухли

от сняг

5. Отбележи всички глаголи в откъса

Зарадва се Зайо. Направи си под снега врата. Дупка в покрива издълба. Ледени стъкла постави. Нищо не забрави. И се разположи в своя дом.

Нощем скита за храна, сутрин се прибира. Следите си крие, никой къщата да не открие. Така доживя до пролетта, на скрито място, де няма зверове, де няма врагове...

6. Под всяка картинка сложи подходящи глаголи

жили
хрупа

ухае
цъфти

боде
лети

бяга

бръмчи



7. Образувай глаголи от думите

храна		
скок		
люлка		
рисунка		
път		
сън		

сънувам

пътувам

спя

люлея се

скачам

храня се

подскачам

ям

залюлявам се

рисувам

пътешествам

нарисувам